

Aniele Boży

pismo par. św. Michała Archanioła
grudzień 2014, nr 1/4
Wrocław – Ołbin

W tym wydaniu także

Ikona Bożego Narodzenia — 2

Kolędowe lex orandi — 4

Wigilia Bożego Narodzenia w rodzinie — 8

Redakcja (w organizacji) Bolesław Kaźmierczak (red. naczelny), Karol Kliszc (sekretarz redakcji), Rafał Świątek (red. techniczny)
Bolesława Prusa 78, 50-319 Wrocław michal.archaniol.media@gmail.com Redakcja zastrzega prawo do dokonywania wyboru i skrótów

Drodzy Parafianie!

Świętemu Janowi Bosko zależało, aby we wspólnotach salezjanów, a także wśród świeckich współpracowników i wychowanków panował duch rodziny. Obyśmy potrafili w naszej wspólnotie parafialnej budować między sobą więzy życzliwości i serdeczności. Podstawą jest wzajemne poznanie i chrześcijańska miłość.

Do wzajemnego poznania może przyczyniać się gazetka parafialna. W naszej parafii działa przecież wiele różnych grup i dzieje się dużo dobrego. Jest wiele dobrych propozycji zarówno dla dorosłych jak i dla dzieci i młodzieży, o których nie wszyscy wiesz. Zachęcamy wspólnoty i grupy parafialne do dzielenia się tym co dobre z innymi na łamach gazetki. Zapraszamy też osoby chętne i utalentowane do włączenia się w zespół redakcyjny. Niech to wznowione po dłuższej przerwie wydanie gazetki będzie zwiastunem zapowiadającym wydawanie naszego lokalnego miesięcznika, który niech służy

przekazywaniu dobrego słowa i tworzeniu z parafian wspólnoty chrześcijan znających siebie nawzajem i powiązanych duchem rodzinnym. Niech będzie też uczczeniem św. Jana Bosko, który przykładął wielką wagę do apostołstwa poprzez słowo pisane.

Wszystkim Drogim Parafianom życzymy pięknych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia, obfitego Bożego błogostwieństwa w nowym roku 2015 oraz opieki Maryi Wspomożycielki Wiernych na każdy dzień. W roku, w którym cieszymy się wspólnie 200. rocznicą narodzin św. Jana Bosko, pragniemy wyrazić nasze życzenia wszystkim Drogim Parafianom słowami naszego Założyciela: „Obyście byli szczęśliwi i w tym życiu, i w wieczności”.

W imieniu Salezjanów i tworzącej się Redakcji
ks. Bolesław Kaźmierczak

Widok z wieży kościoła na ulicę Pestalozziego i Oleśnicką. Fot. Karol Kliszc

Oratoryjne jasełka

ks. Paweł Druszcz SDB

Jak co roku, dzieci z naszego oratorium przygotowują jasełka, których tegoroczna premiera odbyła się 20 grudnia 2014 o 12.00 w Salezjańskim Domu Młodzieżowym.

W ten radosny sposób rozpoczęliśmy coroczne spotkanie opłatkowe dla osób potrzebujących z terenu naszej parafii. Film z jasełek można obejrzeć na naszej stronie oratoryjnej www.oratorium-michal.salezjanie.pl.

Oratorium św. Jana Bosko przy parafii św. Michała Archanioła prowadzi zajęcia dla dzieci od poniedziałku do piątku w godzinach 16.00–18.00 oraz dla młodzieży w czwartki i piątki od 18.00 do 20.30.

Serdecznie zapraszamy.

Ikona Bożego Narodzenia

da-H

Niedawno w naszej parafii gościliśmy ikonę Jana Pawła II napisaną przez siostry karmelitanek z Islandii. Wielkimi krokami zbliżają się święta Bożego Narodzenia, dlatego chcemy się pochylić nad ikoną związaną z tym wydarzeniem.

Warto zwrócić uwagę na to, że nie mówimy o ikonach, że się je rysuje czy maluje, ale że się je... pisze. Dlatego możemy doszukiwać się podobieństwa między ikonami a książkami. Często przypomina się, o tym, że czytanie książki wymaga od nas większego zaangażowania niż np. oglądanie filmu. Książka nie daje nam bezpośredniego obrazu rzeczywistości, więc przy użyciu wyobraźni sami musimy go sobie odtworzyć.

Ikony wyróżniają się brakiem pewnych elementów wykorzystywanych w malarstwie, takich jak np. perspektywa. W pewien sposób, jest to wyraz tego, że nie sam obraz jest w ikonie najważniejszy, a może w ogóle nieważny. Przecież wszystko, co dzieje się w rzeczywistości niewidzialnej, jest dla nas z definicji niewidoczne. Ważne są dla nas postaci, a także często sytuacje, na które ikona wskazuje wybitnie rozwiniętą symboliką. Spotkanie z ikoną opiera się na odczytywaniu tych symboli.

W centrum umieszczonej obok ikony znajduje się Pan Jezus w żłobie, z którego jedzą zwierzęta. Jezus rodzi się w Betlejem, co oznacza dom chleba i tak już w momencie swych narodzin zapowiada, że stanie się Chlebem, który chrześcijanie będą spożywać czekając na Jego ponowne przyjście. Jednak trzeba zauważyć, że żłób ma kształt grobu, co świadczy o tym, że Chrystus zstąpił z nieba po to, aby umrzeć, a zwierzęta, które stoją przy nim o wypełnieniu się słów proroka Izajasza: Wół rozpoznaje swego pana i osioł żłób swego właściciela, Izrael na niczym się nie zna, lud mój niczego nie rozumie (Iz 1, 3).

W prawym dolnym rogu dostrzegamy postać świętego Józefa, który rozmawia ze starcem. Kim jest ta postać? Ku

naszemu zaskoczeniu rozmówcą świętego jest Szatan. Scena ta ukazuje pojawiające się w świętym Józefie wątpliwości związane z bóstwem Jezusa, które są dodatkowo podsycane przez kłamcę.

Nie sposób krótko opisać wszystkich symboli zawartych w tej ikonie, dlatego pochyliliśmy się tylko nad kilkoma z nich. Zachęcamy do samodzielnego dalszego zgłębiania bogactwa symboliki tej ikony, takich jak: Trzech Mędrców, drzewo Jessego, chóry anielskie, pasterzy czy apokryficzne akuszerki.

Zaczynamy od nowa

Rafał S. Świątek

Po dłuższym czasie pismo parafialne Aniele Boży ukazuje się w nowym stylu. To wydanie, naprędce przygotowane przez trzyosobową redakcję, ma na celu jedynie zasygnalizowanie parafianom, czytelnikom, autorom że powstaje nowe lokalne forum wymiany myśli.

Kierunki oddziaływania pisma mogą być wielorakie, a wyznaczają je osoby, które zechcą zaangażować się w jego tworzenie. Będą się tu pojawiać ważne bieżące informacje parafialne, nowa ołbińska gazетка powinna jednak stanowić coś więcej, niż tylko nośnik komunikatów proboszcza do parafian. Mogłaby stać się ośrodkiem prawdziwej – wielowektorowej komunikacji, by dzięki temu przyczynić się do tworze-

nia i wzmacniania środowiska wierzących-myślących.

„Trzeba myśleć, bo myślenie ma przyszłość” – mawiał jeden z moich profesorów. Ale myśli nie wolno sprowadzać wyłącznie do roli konceptu, domaga się ona dla siebie realizacji, a podstawowym sposobem realizacji myśli jest jej upowszechnienie. Mam nadzieję, że tak sformułowany ideał coraz pełniej będzie się urzeczywistniał w każdym kolejnym Aniele Bożym.

Jak każde czasopismo, potrzebujemy autorów – proszę nie ulec wrażeniu, że trzeba spełniać jakieś nieosiągalne kryteria. Nie, nie.

Kto potrafi pisać, fotografować, albo w kręgu jego twórczych czy zawodowych

zainteresowań leży słowo lub obraz, może ma pomysł odnośnie do naszego czasopisma – niech się skontaktuje z redakcją. Każda propozycja tekstu, stałej rubryki czy jakiegokolwiek udziału w tworzeniu kolejnych numerów zostanie przez redakcję z życzliwością przyjęta i być może wprowadzona w życie.

Równie chętnie czekamy opinie czytelników. Czy według Państwa nasza działalność ma sens?

Wszelką korespondencję, sugestie, materiały można przekazywać redaktorom osobiście, zwykłą pocztą lub pocztą elektroniczną pod niżej podanym adresem.

michal.archaniol.media@gmail.com

OGŁOSZENIE

Drodzy Parafianie!

Kończy się 2014 rok. Jako duszpasterze parafii
pw. św. Michała Archanioła

pragniemy wspomnieć naszych drogich zmarłych,
którzy odeszli do Pana w minionym roku.

Dzień 30 grudnia będzie najlepszym momentem,
aby wspólnie się modlić

i polecać podczas Eucharystii tych,
którzy poprzedzili nas
w drodze do radości wiecznej.

**Zapraszamy rodziny, przyjaciół i znajomych
30 grudnia 2014 r. o godz. 18.00
do wspólnej modlitwy za naszych zmarłych.**

Salezjanie Księdza Bosko

Kolędowe *lex orandi*

Karol Kliszcz SDB

Lex orandi, lex credendi – ta stara kościelna zasada przypomina nam, że sposób i treść modlitwy pozostają ściśle związane z prawdami wiary. Możemy to przetłumaczyć następująco: jak się modlimy, tak wierzymy. W polskiej tradycji pobożnościowej ten związek jest bardzo dobrze widoczny. Jednym z obszarów realizacji tej teologicznej zasady są pieśni kościelne, a wśród nich kolędy.

Możemy nawet zaryzykować stwierdzenie, że pieśni na Boże Narodzenie zostały w szczególności sposobem ukochane i pielęgnowane w naszym narodzie. Prawdy wiary chrześcijańskiej wyrażone w kolędach szczególnie mocno przemawiają do tych, którzy je śpiewają.

Przyjrzyjmy się dwom bardzo popularnym kolędom: „Bóg się rodzi” oraz „Wśród nocnej ciszy”.

Wydarzenie narodzenia Bożego Syna jest niezgłębioną tajemnicą, której w prosty sposób nie możemy wyrazić.

Boża logika jest, mówiąc delikatnie, inna niż ludzka, a nam przychodzi przeżywać ją jako zestaw paradoksów: pierwsi będą ostatnimi, a ostatni pierwszymi; kto straci swoje życie ze względu na Jezusa, ten je zyska; błogostawieni, którzy cierpią prześladowanie, którzy płaczą...; Ewangeliczne opowiadania o życiu i działalności Jezusa są pełne paradoksów. Nawet początek życia Jezusa (Betlejem) i jego koniec (Jerozolima) schodzą się niemal w jednym miejscu – choć wcale tak nie musiało być.

Ta kolęda zawiera skondensowany wykład teologii Wcielenia, czyli istotę narodzenia Pańskiego. Po ludzku rzecz ujmując, trudno jest zrozumieć sens twierdzenia, że „Słowo stało się Ciałem”. Franciszek Karpiński, przedstawił tę teologię w poetycki sposób, posługując się metodą paradoksu, przeciwstawienia („ma granice – nieskończony”; „wzgardzony – okryty chwałą”; „śmiertelny –

Pieśń o Narodzeniu Pańskim

*Bóg się rodzi, moc truchleje,
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje,
Ma granice Nieskończony.
Wzgardzony, okryty chwałą,
Śmiertelny Król nad wiekami!
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

*Cóż masz niebo nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście swoje,
Wszedł między lud ukochany,
Dzieląc z nim trudy i znoje.
Niemato cierpieć, niemato,
Żeśmy byli winni sami,
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

*W nędznej szopie urodzony,
Żłób Mu za kolebkę dano!
Cóż jest czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy, was to spotkało
Witać Go przed bogaczami!
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

*Potem królowie widziani
Cisną się między prostotą,
Niosąc dary Panu w dani:
Mirrę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało
Z wieśniaczymi ofiarami.
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

*Podnieś rękę, Boże Dziecię,
Błogostaw Ojczyznę miłą!
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą.
Dom nasz i majątność całą,
I wszystkie wioski z miastami.
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

Pieśń o Narodzeniu Pańskim – utwór Franciszka Karpińskiego, popularnie znany jako kolęda „Bóg się rodzi”, nazywana jest czasem królową wszystkich kolęd. Tekst pieśni powstał w Dubiecku nad Sanem. Kolęda, wraz z innymi utworami składającymi się na „Pieśni nabożne”, zabrzmiała po raz pierwszy w 1792 r. w starym kościele farnym w Białymstoku. W tym samym też roku ukazało się pierwsze wydanie jej i innych „Pieśni nabożnych” sporządzone w klasztorze oo. bazylianów w Supraślu.

Pieśń składa się z pięciu zwrotek, każda po osiem ósmiozłotkowych wersów. Występują rymy dokładne, żeńskie, krzyżowe. Łańcuch oksymoronów w tekście, np: „blask ciemnieje” uwydatnia znaczenie cudu, jaki miał miejsce w stajence. Słowa kolędy podkreśla formuła z Ewangelii św. Jana: „A Słowo Ciałem się stało i mieszkało między nami”. Piąta strofa rozpoczynająca się słowami „Podnieś rękę, Boże Dziecię, błogostaw (ojczyznę) krainę miłą” nadaje pieśni charakteru narodowego. Utwór tak poważny w treści, autor znacznie odróżnił od popularnych wtedy kolęd ludowych. Udało mu się połączyć wzniosłość z potocznością, boskość z wiejskością.

Tekst Karpińskiego już wkrótce po opublikowaniu był śpiewany, ale na różne melodie. Obecnie używana melodia, utrzymana w rytmie poloneza, przypisywana bywa Karolowi Kurpińskiemu, aczkolwiek nie wyklucza się jej ludowego pochodzenia. Według innych źródeł jest to polonez koronacyjny królów polskich jeszcze z czasów Stefana Batorego (xvi w.). W pierwszej połowie XIX wieku była powszechnie znana w całej Polsce, chociaż śpiewana była, w zależności od regionu, z drobnymi odchyleniami.

źródło: Wikipedia

Ambona w kościele św. Michała.
Mat. archiwalne

Wśród nocnej ciszy

*Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi.
Czym prędzej się wybierajcie,
do Betlejem pośpieszajcie
przywitać Pana.*

*Poszli, znaleźli Dzieciątka w żłobie
z wszystkimi znaki, danymi sobie.
Jako Bogu cześć Mu dali,
a witając zawołali
z wielkiej radości:*

*Ach witaj, Zbawco, z dawna żądany,
cztery tysiące lat wyglądany.
Na Ciebie króle, prorocy
czekali, a Tyś tej nocy
nam się objawił.*

*I my czekamy na Ciebie Pana,
a skoro przyjdiesz na głos kaptana,
Padniemy na twarz przed Tobą,
I wierząc, żeś jest pod osłoną
chleba i wina.*

król na wiekami”). Drugą zwrotkę rozpoczyna od pytania: „Cóż, masz niebo nad ziemiany?” Staropolskie wyrażenie „mieć co nad kogo” znaczy „przewyższać kogo”. A zatem, w czym Niebo przewyższa ziemię, skoro sam Bóg unżył się i stał się człowiekiem (czyli ziemianinem), podnosząc zarazem człowieka do poziomu dziecka Bożego? Narodzenie Jezusa zmieniło porządek świata. Zmieniła się nasza relacja z Niebem.

Jedną z charakterystycznych cech tradycyjnych pieśni kościelnych, również kolęd, jest opowiadanie historii zbawienia. Pieśni na swój własny, niepowtarzalny sposób, łączyły słowa z melodią, przywołują wydarzenia zawarte w tekstach biblijnych. Są jak powieści, dzięki którym poznajemy bohaterów oraz ich czyny, dobre i złe. (Herod, pasterze).

Wcielenie Syna Bożego miało swą przyczynę już na początku stworzenia, w raju, który Adam i Ewa utracili na

skutek grzechu pierworodnego. Od tego czasu ludzkość tęsknie wyczekiwała przyjścia Mesjasza, który, zgodnie z przepowiedniami proroków, miał się narodzić w Betlejem.

Nic zatem dziwnego, że niektóre kolędy rozpoczynają opowieść o narodzinach Chrystusa od przypomnienia owej rajskiej prehistorii. Co więcej, pieśni te, w jakiś przedziwny sposób włączają nas w tę historię zbawienia, uświadamiając nam, że Bóg nadal jest obecny pośród nas i działa mocą swej łaski. Jedną z kolęd, która pięknie wprowadza nas w głębię historii zbawienia, jest „Wśród nocnej ciszy” (XVIII w.). Ostatnia zwrotka tej kolędy przedstawia Mszę świętą jako współczesny etap historii zbawienia, który w tajemniczy sposób poprzez ofiarę chleba i wina, łączy nas ze zmartwychwstałym Panem. Jest to dla nas źródłem ogromnej radości, którą warto wyrazić w śpiewie.

Ks. Gądro w otoczeniu młodzieży.
Mat. archiwalne

Jasełka w gimnazjum salezjańskim

ks. Jan Gondro SDB

tradycyjnymi i nowoczesnymi tańcami. W tegorocznym bożonarodzeniowym przedstawieniu wzięło udział 110 uczniów, zaangażowani byli wszyscy nauczyciele, a całością pokierowała pani Dorota Depta.

Przeżycie jasełek ma zawsze na celu uwielbienie Nowonarodzonego Jezusa. Są one jednocześnie dobrą okazją, aby podzielić się radością z przyjścia na świat Bożego Syna.

Przedstawienia, w których wzięli udział uczniowie szkół podstawowych, absolwenci, rodzice i sympatycy naszego gimnazjum odbyły się w czwartek 18 grudnia o godz. 12.00 oraz w piątek o godz. 12.00 i 17.00, w sali gimnastycznej gimnazjum. W tym roku postaraliśmy się o nagranie telewizyjne. Zapraszamy zatem wszystkich, którzy nie mieli okazji obejrzeć przedstawienia na żywo, do wizyty stronie internetowej szkoły www.gimnazjum-wroc.salezjanie.pl w zakładce „filmy”.

Podobnie jak w poprzednich latach uczniowie naszego gimnazjum im. św. Edyty Stein wystawili jasełka w wydaniu salezjańskim, ubogacone

SERDECZNIE ZAPRASZAMY NA: SEMINARIUM ODNOWY WIARY

WWW.WROCLAWM.SALEZJANIE.PL

HARMONOGRAM SPOTKAŃ:

10, 17, 24, 31 MARCA; 14, 21, 28 KWIETNIA; 5, 12, 19 MAJA
12 MAJA (MODLITWY WSTAWIENNICZE), 19 MAJA (MODLITWA O WYLANIE DARÓW DUCHA ŚWIĘTEGO)

2015

PARAFIA ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA

ZAPROSZENI PRELEGENCI:

BP ANDRZEJ SIEMIENIEWSKI

KS. KRYSZTOF CHARCHUT - WSPÓLNOTA PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

O. ANDRZEJ SMOLKA - EGZORCYSTA WROCLAWSKI

KS. PROF. MARIUSZ ROSIK - PWT WROCLAW

KS. KRZYSZTOF HERBUT - DIEC. ŚWIDNICKA

KS. PROF. WŁODZIMIERZ WOŁYNIEC - REKTOR PWT WE WROCLAWIU

KS. PAWEŁ DRUSZCZ - WSPÓLNOTA MICHAEL

SEMINARIUM POMAGA WIELU OSOBOM PRZEMIENIĆ SWOJE ŻYCIE, POGŁĘBIĆ MODLITWĘ OSOBISTĄ I WSPÓLNOTOWĄ, A PRZED
WSZYSTKIM SPOTKAĆ ŻYwego BOGA, KTÓRY JEST OBECNY I Z MOCĄ DZIAŁA W KOŚCIELE. DZIĘKI TEMU DOŚWIADCZENIU
UCZESTNICY SEMINARIUM MOGĄ AKTYWNIJIE ZAANGAŻOWAĆ SIĘ W ŻYCIE PARAFII I FORMACJĘ W SWOICH WSPÓLNOTACH.
ZAPRASZAMY WIĘC WSZYSTKIE OSOBY, KTÓRE PRAGNĄ POGŁĘBIĆ SWOJE ŻYCIE DUCHOWE, ROZPOZNAĆ W SOBIE DARY DUCHA
ŚWIĘTEGO I ODKRYĆ PIĘKNO MODLITWY Z PISMEM ŚWIĘTYM. COTYGDNIOWE SPOTKANIA, KTÓRE OBEJMUJĄ WSPÓLNĄ MODLITWĘ,
KONFERENCJĘ I SPOTKANIE W GRUPACH, DOPEŁNIA INDYWIDUALNA MODLITWA Z PISMEM ŚWIĘTYM, KTÓRĄ PODEJMUJE KAŻDY
UCZESTNIK SEMINARIUM. CAŁOŚĆ WIĘCZY MODLITWA O PRZYJĘCIE DARÓW DUCHA ŚWIĘTEGO.

Salezjańska Organizacja Sportowa
ANGELS
SALOS WROCŁAW

Ogłaszamy nabór dla dzieci i młodzieży
w sezonie 2014 w sekcjach:

- piłka nożna
- koszykówka
- piłka siatkowa
- tenis stołowy

ZAPISY NA:

ANGELS.WROCLAW.PL

Wigilia Bożego Narodzenia w rodzinie

Krzysztof Jaskólski SDB

W wieczór wigilijny zbieramy się przy rodzinnym stole, aby wspólnie oczekiwać narodzenia Jezusa Chrystusa. Niech ten święty czas modlitwy i bycia ze sobą umocni nasze serca w pragnieniu przyjęcia Boga-Człowieka do swojego życia. Wieczera wigilijna to coś dużo więcej, niż tylko karp, barszcz i makowiec. Przeżyjmy ten wieczór w duchu modlitwy i wspólnoty – wspólnoty rodziny.

Na rozpoczęcie wieczery zapalamy świecę wypowiadając słowa Światło Chrystusa – Bogu niech będą dzięki.

Prowadzący W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Można odmówić modlitwę Anioł Pański Wspomnijmy w modlitwie chwilę, w której Pan Jezus zamieszkał w łonie Maryi Panny. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi...

Następuje czytanie z Ewangelii poprzedzone wstępem W tej uroczystej chwili wychwalajmy Boga, naszego Ojca, za świętą noc, którą teraz wspominamy, a w której Jego Syn Jezus Chrystus narodził się z Maryi Dziewicy. Przeżyjmy tamto wydarzenie opisane w Ewangelii.

Z Ewangelii według świętego Łukasza.

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei do Judei, do miasta Dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinięła go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znak dla was: znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przytoczyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania».

Po słowach Ewangelii następuje rodzinna modlitwa

Chrystusa – który przyszedł na świat, aby nas zbawić – prosimy:

Panie Jezu udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju. Ciebie prosimy – wysłuchaj nas Panie

Panie Jezu obdarz szczęściem i radością naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych. Ciebie prosimy...

Panie Jezu, pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych. Ciebie prosimy...

Panie Jezu, obdarz szczęściem i wiecznym zbawieniem naszych zmarłych krewnych, bliskich i znajomych. Ciebie prosimy...

Zjednoczeni w miłości, odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus: Ojcze Nasz...

Polećmy Bogu przez pośrednictwo Matki Jezusa Chrystusa – naszą rodzinę, przyjaciół, sąsiadów, samotnych, bezdomnych, ubogich i chorych. Zdrowaś Maryjo...

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Twojego Syna; spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twojej światłości w naszym codziennym postępowaniu.

Pobłogosław Panie Boże nas, ten posiłek i opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców. Naucz nas dzielić się chlebem, miłością i życzliwością z każdym człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie stawili Twoją ojcowską dobroć. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Następuje przełamanie się opłatkiem i składanie życzeń na znak poświęcenia się dla innych i przebaczenia doznanych krzywd.

Bożonarodzeniowe tradycje

Choinka – w wielu kulturach i religiach drzewo, zwłaszcza iglaste jest symbolem życia, płodności, odradzania się i trwania. Przypomina prawdę o naszym upadku (pierwsi rodzice) i odkupieniu. Zgodnie z tradycją żywe drzewko symbolizuje Chrystusa – źródło życia. Ozdoby także mają swoje znaczenie. Lampki choinkowe symbolizują gwiazdy, a także Chrystusa – światło świata. Umieszczona na szczycie drzewka gwiazda symbolizuje Gwiazdę Betlejemską, która zaprowadziła Magów we Wschodu na spotkanie z nowonarodzonym Zbawicielem. Wieszane na choince bombki przedstawiają biblijny owoc, nawiązując do grzechu pierworodnego. Symbolem pokus są natomiast girlandy i papierowe łańcuchy.

Pełen symboli jest także wigilijny stół. Biały obrus ma oznaczać pieluszki dziecięcia Jezus, a ułożone pod nim siano ubóstwo żłóbka. Zapalona świeca to symbol rodzącego się światła – Chrystusa. Puste miejsce dla nieznanego przybysza oznacza naszą wolę do dzielenia się z potrzebującymi i tymi, którzy tej nocy zostają sami. Niektóre z potraw też mają swoje znaczenie i tak dla przykładu ryba (gr. ichtis) jest najstarszym symbolem ludzi wierzących w Chrystusa oraz symbolem chrztu, zmartwychwstania i nieśmiertelności. Bożonarodzeniowy opłatek symbolizuje Chleb Pański, Eucharystię, z której czerpiemy siłę do przezwyciężania granic budowanych przez grzechy czynione naszym bliźnim.